

यज्ञसूकर (यज्ञ + सू०) m. = यज्ञवराहः Bhaṅ. P. 3, 19, 9.

यज्ञसूत्र (यज्ञ + सूत्र) n. die beim Opfer über die linke Schulter hängende heilige Schnur ĠAṬĀDH., VṚDDHĀDITJASĀSTRĪ und KALKI-P. 4 im ÇKDa. R. 1, 4, 19. AK. 2, 7, 49. H. 845.

यज्ञसेन (यज्ञ + सेना) m. N. pr. eines Mannes TS. 5, 3, 8, 1. KĪṬH. 21, 4. Bein. Drupada's MBh. 1, 5174. 6351. 2, 126. 5, 7461. ein Fürst von Vidarbha MĀLAV. 69, 17. ein DĀNava KATHĀS. 47, 17. unter den Beinamen Vishṇu's MBh. 12, 4510. — Vgl. याज्ञसेन, याज्ञसेनि.

यज्ञसेम (यज्ञ + सेम) m. N. pr. verschiedener Brahmanen KATHĀS. 10, 6. 61, 300. 97, 8. 114, 83. Verz. d. Oxf. H. 153, a, 9.

यज्ञस्थल (यज्ञ + स्थल) n. 1) Opferstätte Verz. d. Oxf. H. 138, b, 18. — 2) N. pr. eines Agrahāra KATHĀS. 28, 156. 97, 7. 114, 83. eines Grāma 96, 8. einer Stadt Verz. d. Oxf. H. 153, a, 8.

यज्ञस्थाणु s. स्थाणु.

यज्ञस्थान (यज्ञ + स्थान) n. Opferstätte HĀ. 125. ĠAṬĀDH. im ÇKDa.

यज्ञस्वामिन् (यज्ञ + स्वा०) m. N. pr. eines Brahmanen KATHĀS. 123, 239.

यज्ञहृन् (यज्ञ + हृन्) adj. Gottesdienst —, Opfer störend, — verderbend TS. 3, 5, 4, 1. KĪṬH. 32, 6. PĀNĀV. Br. 13, 6, 9. Bhaṅ. P. 4, 19, 15. Çiva 6, 53. MBh. 3, 15855.

यज्ञहन (यज्ञ + हन्) adj. dass.; m. N. pr. eines Rākshasa R. 5, 79, 12.

यज्ञहृदय (यज्ञ + हृ०) adj. bei dem das Opfer das Herz ist, der das Opfer über Alles gern hat Bhaṅ. P. 4, 9, 24.

यज्ञहोतृ (यज्ञ + हो०) m. 1) Opferer im Gottesdienst RV. 8, 9, 17. —

2) N. pr. eines Sohnes des Manu Uttama: होत्रादयः Bhaṅ. P. 8, 1, 23. होत्र BURNOUR.

यज्ञाश (यज्ञ + अश) m. Opferantheil: भुञ्ज् ein Gott KUMĀRAS. 3, 14.

यज्ञागार (यज्ञ + अ० oder आ०) n. Opferschuppen ÇĀNĪH. Çr. 5, 14, 1. 18, 24, 14. MBh. 2, 832.

यज्ञाङ्ग (यज्ञ + अङ्ग) 1) n. Glied — d. h. Theil, Mittel, Werkzeug des Opfers LĪṬJ. 1, 2, 15. KĪṬJ. Çr. 24, 6, 1. KAUC. 1. 2. Nir. 7, 4, 14, 1. KUMĀRAS. 1, 17. — 2) m. a) Ficus glomerata AK. 2, 4, 2, 2. Acacia Catechu Willd. RĪĠAN. im ÇKDa. Clerodendrum Siphonanthus R. Br. ÇABDĀĒ ebend. — b) Bein. Vishṇu's oder Kṛṣṇa's MBh. 13, 7058. PĀNĀV. 4, 3, 59. 8, 26. Çiva's Çiv. — 3) f. आ Cocculus cordifolius DC. RĪĠAN. im ÇKDa.

यज्ञात्मन् (यज्ञ + आ०) m. die Seele des Opfers, Bein. Vishṇu's Bhaṅ. P. 4, 7, 33.

यज्ञात्ममिथ्र (यज्ञात्मन् + मिथ्र) m. N. pr. eines Mannes HALL 171. fgg.

यज्ञानुकाशिन् (यज्ञ + अ०) adj. Opfer beschauend TBr. 1, 1, 4, 4. = यज्ञतत्त्वप्रकाशनसमर्थ Comm.

यज्ञान्त (यज्ञ + अन्त) m. Beschluss eines Opfers H. 834. HALL. 2, 262.

०कृन् unter den Beinamen Vishṇu's MBh. 13, 7054.

यज्ञाय (von यज्ञ), partic. ०यैन् im Gottesdienst thätig RV. 5, 41, 1.

यज्ञायज्ञिय n. N. eines nach dem Verse यज्ञा यज्ञा० (RV. 1, 168, 1) benannten Sāman, welches als letztes Glied des Agnishōma auch Agnishōma-Sāman heisst, AV. 8, 10, 13. 15. 17. 15, 2, 2. 3. 5. 4. 2. VS. 12, 4. TS. 5, 4, 10, 2. 5, 8, 1. TBr. 2, 2, 8, 3. Çat. Br. 9, 1, 2, 39. 4, 4, 10. 13. PĀNĀV. Br. 15, 9, 12. KĪṬJ. Çr. 4, 10, 1. 22, 6. 5. LĪṬJ. 6, 12, 6. ĀÇV. Çr. 8, 8, 12. 7, 5, 7. 9, 6, 4. KĪND. Up. 2, 19, 1. 2. N. verschiedener

Sāman Ind. St. 3, 230, a. अग्नेर्वैश्वानरस्य य० 201, a. अनुष्ठा० 202, b. भर-
दाजस्य य० 227, a.

यज्ञायतन (यज्ञ + आ०) n. Opferstätte MBh. 1, 861. 3, 10376. R. 1, 12, 35. 4, 37, 38.

यज्ञायुर्ध्व (यज्ञ + अ०) n. Opfergeräthe AV. 12, 3, 23. 18, 4, 2. AIT. Br. 7, 19. zehn sind aufgezählt TS. 1, 6, 8, 2. 3. TBr. 3, 2, 8, 9. Çat. Br. 1, 6, 8, 2. KĪṬH. 32, 7. die Bez. scheint übertragen zu sein auf eine gewisse, mit च मे endigende Litanei TS. 5, 4, 8, 3.

यज्ञायुर्धिन् (von यज्ञायुध) adj. mit den Opfergeräthen versehen Çat. Br. 12, 5, 2, 8.

यज्ञारङ्गशपुरी f. N. pr. einer Stadt Rora in der Einl. zu Nir. I. wohl fehlerhaft für यज्ञर०.

यज्ञारि (यज्ञ + अ०) m. Feind des Opfers, Bein. Çiva's DHANĀĠĀJA im ÇKDa.

यज्ञार्ह (यज्ञ + अर्ह) 1) adj. Opfer verdienend, zum Opfer geeignet H. 830. — 2) m. du. Bez. der AÇVIN H. Ç. 33, wo wohl यज्ञार्हे zu lesen ist.

यज्ञायवय (यज्ञ + अ०) adj. dessen Glieder aus Opfern bestehen, Bein. Vishṇu's Bhaṅ. P. 3, 18, 20.

यज्ञाशन (यज्ञ + 2. अ०) m. Opferverzehrer, ein Gott H. 88, Sch.

यज्ञार्साक् (यज्ञ + साक्) adj. des Opfers mächtig: ०साक्म् acc. RV. 10, 20, 7.

यज्ञिक m. 1) (von यज्ञ) Butea frondosa ĠAṬĀDH. im ÇKDa. — 2) oxyt. = यज्ञदत्तक P. 5, 3, 78, Sch. — Vgl. पैत्०.

यज्ञिन् (von यज्ञ) adj. opferreich: Vishṇu MBh. 13, 7054. दातायणाय-
सिन् s. u. दातायणयज्ञ.

यज्ञिय् (wie eben), partic. ०यन् zur Erkl. von अर्घयन् Çat. Br. 9, 2, 2, 10.

यज्ञिय (wie eben) 1) adj. P. 5, 1, 71 nebst VĀrtt. Vop. 7, 15. a) verehrungswürdig, opferwürdig, am Opfer Theil habend, heilig, göttlich; gew. Beiw. der Götter und dessen was ihnen gehört; m. Gott. Nir. 7, 27, 29. यज्ञियाः, मानुषाः RV. 4, 1, 20. 43, 1. प्रूपवत्तु नो दिव्याः पार्थिवासो गोज्ञाता उत ये यज्ञियासः 7, 33, 14. ये देवानां यज्ञिया यज्ञियानां मनोर्षज्ञाः 15. ये स्था मनोर्षयज्ञियाः 10, 36, 10. साकं देवैर्यज्ञियासो भविष्यथ 1, 161, 2. 6. इन्द्रा गृह्णि प्रथमो यज्ञियानाम् 6, 41, 1. देवाः 1, 139, 7. 188, 3. 2, 41, 21. 3, 6, 3. 10, 33, 2. प्र यज्ञं यज्ञियैभ्यो दिवो अर्चा मरुद्भिः 5, 32, 5. पितरो नमस्या देवा यज्ञियाः TS. 2, 5, 8, 6. Bhaṅ. P. 4, 7, 41. HARIV. 1528. यज्ञिया-
न्कृतवान्देत्यान्देवाश्चाप्ययज्ञियान् 2266. 12639. भाग RV. 2, 23, 2. 3, 60, 1. 10, 124, 3. HARIV. 2803 (यज्ञिय die neuere Ausg.). नामन् RV. 1, 72, 3. 6, 48, 21. 1, 4. AIT. Br. 5, 23. AV. 2, 12, 2. Wagen der AÇVIN RV. 1, 119, 1. Flüsse 3, 33, 11. भुवो विश्वेषु सर्वेषु यज्ञियः 10, 50, 4. AV. 6, 108, 1. 7, 80, 4. जावः MBh. 13, 8848. — b) im Gottesdienst thätig, — kundig, dazu fähig u. s. w.; andächtig, fromm: प्र यज्ञियेषु शर्वसा मदन्ति RV. 7, 37, 1. 1, 148, 3. 6, 5, 2. अग्निदेवेषु सर्वसुः स वित्नु यज्ञियास्वा 8, 39, 7. 10, 11, 1. 18, 2. AV. 7, 28, 1. अर्भम् यज्ञियाः शुद्धाः 12, 2, 13. TS. 3, 2, 4, 1. Çat. Br. 3, 1, 4, 9. HARIV. 11363. — c) zur Verehrung —, zum Gottesdienst —, zum Opfer gehörig, — passend u. s. w.; heilig AK. 2, 7, 27. H. 830. स्तोम RV. 3, 60, 7. अरमति 7, 42, 3. 10, 44, 6. व्रत 66, 9. धी 101, 9. स यज्ञियो यज्ञतु यज्ञियां स्तून् 10, 11, 1. कर्मन् Opferhandlung JĀĠ. 3, 28. अन्न AV. 6, 116, 1. 122, 5. 10, 9, 3. चरु 11, 1, 16. यावापृथिव्योरेव यज्ञिये ऽग्निमार्थं TBr. 1, 1, 8, 3. 2, 4, 2. अग्नेस्तनुः 8. केतवः 9. TS. 2, 6, 7, 1. वृत्त Çat. Br. 1,